

[Statsministeren]

TO-partnere. Det er en meget stærk markering af det danske særstandpunkt, men hvis vi gik videre, tror jeg, at det både i Øst og Vest ville blive alvorligt misforstået og ville skade reelle danske interesser, som sikkerhedspolitisk er overordnede.

Det, hr. Steen Folke beder mig om, har regeringen opfyldt første gang allerede i juni måned 1983. Mere er der ikke at sige om det.

Det er klart, at nogle kan undre sig over, at NATO-landene ikke har villet følge den danske regerings opfordring i overensstemmelse med folketingsflertallets vedtagelser. NATO består jo af suveræne stater. Det er suveræne stater, der samarbejder. De er lige-stillede. På den anden side ville en og anden demokrat måske lægge vægt på, at den danske befolkning omfatter 5 millioner mennesker, inkl. alle VSerne og SFerne, og heroverfor står et samlet indbyggertal i NATO-landene på ca. 600 millioner. Vi repræsenterer altså mindre en én pct. af NATO-staternes samlede indbyggertal. Det er måske ikke underligt, at de meget store lande lægger vægt på, at de har et ansvar over for deres talstærke befolkninger. Men det har vi nu altså fra den danske regerings side ladet som om vi ikke forstod. Vi har fremført vore synspunkter på den suveræne danske regerings vegne, men man har ikke villet lytte til rådene.

Margrete Auken (SF):

Jeg er overrasket over, at statsministeren kan give så detaljerede oplysninger om befolkningstallene i NATO-landene og samtidig afvise, at FN skulle være et forum for dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik, og da vi er en hel del mennesker, som skal forklare befolkningen, hvorfor FN ikke længere er et selvfølgelig forum for, hvad vi ifølge spørgsmålet skal gøre i den nærmeste fremtid for at modvirke atomoprustningen, bliver vi nødt til at få lidt mere svar end det, som statsministeren gav hr. Kjeld Olesen før, for at der kan blive mening i det.

Gert Petersen (SF):

Jeg lyttede nøje til statsministerens svar på spørgsmålet om, hvorvidt regeringen aktivt har arbejdet for at fremme synspunkterne i dagsordenen af 26. maj. Jeg lagde mærke til, at statsministeren brugte udtrykket, at man havde forelagt folketingets dagsordens synspunkter.

Det forbavser mig. Jeg gik ud fra, at det var regeringens synspunkter – det sagde statsministeren i sin åbningstale – man havde forelagt. Jeg skal indrømme, at jeg har haft en mistanke om, at det ikke var det, men det svarer ikke helt til det, statsministeren sagde i åbningstalen.

Dermed kommer jeg til det næste. Statsministeren bruger udtrykket »forelagt« folketingets dagsordens synspunkter. Statsministeren brugte udtrykket »fremført« de synspunkter, »gentaget« de synspunkter. Må jeg have lov til at spørge: har regeringen argumenteret for de synspunkter? Hr. Steen Folke spurgte, om regeringen havde »foreslået«, at NATO skulle gøre sådan og sådan. Statsministeren har tiet til det spørgsmål. Jeg tager tavshed som udtryk for, at det har man ikke. Så spørger jeg: har man i det mindste argumenteret for, hvad der giver sig ud for ifølge åbningstalen at være regeringens synspunkter, eller har man bare fremført folketingets dagsordener?

Formanden:

Spørgeren, hr. Steen Folke, før statsministeren slutter.

Steen Folke (VS):

Jeg må konstatere, at regeringen ikke har gjort noget, der kan forstås som aktivt, for at fremme de synspunkter, der ligger i dagsordenen af 26. maj, heller ikke siden den 3. november. Jeg må desværre også forstå på statsministerens lidt arrogante måde at svare på her i dag, at statsministeren og regeringen heller ikke agter at gøre noget i fremtiden for aktivt at forsøge at realisere de synspunkter, der ligger i dagsordenen af 26. maj, bl.a. om en forlængelse af forhandlingerne i Genève.

Da det nu er sidste gang, jeg får ordet, og jeg helst skal stille et spørgsmål igen, vil jeg spørge statsministeren, om han er klar over, hvad konsekvenserne af hans holdning kan blive for regeringen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det sidste led i hr. Steen Folkes spørgsmål synes jeg var ejendommeligt. Hvad ligger der nu i det? En trussel? Hvad betyder det? Det kan jeg ikke svare på. Men hvilken skæbne der skal overgå regeringen i disse sager, afgør jo folketinget, så det kan jeg ikke udtale mig om.